

(כל הזכויות שמורות)

העם

ממלכת אי-ההודאות

בשמי הנגב, בין באר-שבוע לאל-עריש, התחוללה השבוע דרמה חסופה. תוך דקה רציפה חצו החלה והסתיימה תקרית גבול. מיסטרס של חיל האוויר ארכו למטוסי רעם, אשר מזה כמה שבועות עסקו בפעולות סיור נרחבות מעל שטח ישראל, במשימות צילום ואמנם, נתקל המארב הישראלי בלהק מיג 17, שחצה את גבול סיני, אל תוך שטח ישראל. זוג המיסטרים חקף את המיגים, ול"אחר קרב" אש קצר ומתיר חזר הטייס הישראלי לבסיסו, הודיע כי פגע בגיחות מספר באחד המיגים שהחל מעלה עשן, כשחרטומו מופנה לכיוון אל-עריש. הטייס הישראלי הס' פיק עוד לראות את טייס המיג נפלט אל מחוץ למטוסו, לאחר שהפעיל, כנראה, את המפלט האוטומטי.

היה במבצעו של הטייס (ראה להלן) מעשה קרבי ראוי לשבח, אשר הצדיק את ה"אימונים הרבים ואת התקנות התלויות בטיי" סי חיל האוויר. הטייס עצמו סיפר על ה"פרשה בגאחה טבעית, אך נצורה.

גבול לרימום. מה שנאמר לאחר מכן היה אולי טבעי, אך לגמרי לא נצור. בראיון עם עותנאים, הרשה מפקד חיל האוויר, אלוף משנה עזר חייזמן, לגאחה להרקיע שחקים. "אמרנו לעצמנו שאם תהיה לנו סבלנות ולקע"ם תהיה סבלנות להמשיך בגיחות, הרי

טייס מספר 1, צבר בן 26, משופם ובו טח בעצמו, ואשר הספיק לשרת שמונה שנים בחיל האוויר וראה פעולה קרבית במיבצע קדש, הוביל. אחריו, וקצת מעליו, טס מספר 2 — צבר אף הוא, בלונדי, קצת פחות חתיק מחברו בטייס קרבי.

לפתע דקר קולו של מספר 2 את אוזניו של מספר 1, מבצע לרשרוש המתמיד של אוניות הרדיו: "בוגיס בשעה שתיים!" מספר 1 נמצא אותה שעה בתנועת תפנית. הוא העמיד את עצמו כמרכו של שוען דמיוני, הביט אל הנקודה שבה היתה צריכה להיות הספרה שתיים. הוא ראה ארבעה מיגים 17. המיגים טסו בשני זוגות: אחד מעל לשני, לחיפוי. הם חצו את הגבול בערך מעל לניצנה. התקדמו בסגירת גדולה לכיוון צפון-מזרח.

מספר 2 מחפה. תדירת המצרים לא היתה עמוקה. היה ברור, כי בעוד חלקים של שניה עשויים הם להבחין בשני המיגים סים הישראליים ואז — או לפנות חזרה לעבר סיני או לתקוף את המיסטרים ובזאת לזכות לא רק בעדיפות מספרית, אלא גם ביתרון הזימה.

מספר 1 חשב על כך תוך אלפיות של שניה. "אחרי, ימינה", קרא לבן-זוגו וכיון את מטוסו אל המיגים, שטסו עתה בניצב אליו, כשכל רוחבם חשוף לפניו. סיפר הוא לאחר מכן: "כשהמיגים ראו אותי מתקרב, שניים פנו מיד אחורה והסתלקו לכיוון הגבול. התרכזתי על הזוג שנותר; על מספר 1 שלהם."

המיסטר התקרב עד כדי 500 מטר בערך, פתח באש — והחטיא. המיג הגביר את המהירות, הגדיל את הטחח עד כי שוב לא היו סיכויים למיסטר להמסיר עליו אש יעילה. הישראלי העביר את תשומת-לבו ל"מיג השני."

כל אותו זמן, כמלאך-שומר, טס מספר 2 הישראלי מעל לחברו, בתפקיד ה"פאסיבי" של חיפוי ואזהרה. הוא יכול היה להתערב אף הוא בקרב, לנסות ולהתלבש על מיג משלו. אבל כפי שסיפר, "זה היה המישחק של מספר 1. אני עמתי מהצד."

"התקרבותי, יריתי..." מספר 1 הלך והתקרב למטוס המצרי במהירות רבה. ברגע זה בדיוק, כשהוא התכוון לפתוח באש, נדם טרטור האנוניות מכשיר הקשר החל לפעול. "זה דחאק לא היה איכפת לי", סיפר, "להיפך: מבחינה מסוימת השקט הזה אפילו היה נחוק."

הטחח הלך וקסן: 500-400-250 מטר. מב' עד לכתנת נראו בבירור קווי המיג. "יריתי. ראיתי פגיעה קלה. כנראה בכנף שמאל. נפגע מיכל הדלק שהתחיל לנזול."

בדרך כלל, נהוג כי בשעת קרב מנתק הטייס את מיכלי הדלק שבכנפיים. המצרי לא הספיק, כנראה, לעשות זאת.

הטחח הלך וקצר. "התקרבותי ל-150 יארד ויריתי, עד שהתחתיים גמרו לירות. תותח אחד נעצר. ואז התקרבותי לטחח של 100 יארד, ויריתי את הכדורים האחרונים שנש" ארו לי."

הוא העדיף לשתוק. טייס המיסטר ראה את המיג מאבד גובה בהדרגה, וכסא הטייס נפלט ממנו. מצנח לבן פרח באחיר, החל גולש באיטיות לקרקע. המיסטרים לא המתו לראות את סיום הדראמה. המיג כבר היה מעל לשטח מצרי וקשה היה ל'דעת היכן הוא יפול. השניים חזרו לבסיסם.

שם הצטופפו סביבם חבריהם הצהולים והמקנאים, העטירו עליהם ספיחות גב ו' קללות-חיבה. מפקד חיל האוויר הגיש שי לצייד המיג — בקבוק חייסקי, שהטייסים הלא-שתיינים-במיוחד התעתדו לגמור בצח' תא. אשתו של אלוף-משנה עזר וייצמן, רעומה, העניקה לו נשיקה, להנאתם הרבה של יושבי מועדון הקצינים.

לחבריו היו הערות רבות על סיב הי מצרים ועל הטעויות שעשו ("הטעות הרא' שונה זה שהוא המריא בכלל"), אולם כאשר נשאל הטייס עצמו מה דעתו על יריבו הי מופל, היתה תשובתו אופיינית לצניעותם של אנשי המעשה: הוא העדיף לשתוק.

יחסי-חוק

הריב על המרחב הצרפתי

כשם שהמעצמות הקולוניאליות חילקו בי' ניהן את העולם של המאה התשע-עשרה

* בוגיס, באנגלית: רוז רעה, בסלאנג הצבאי: מטוס בלתי-מזוהה או מטוס אויב.

צפויה התנגשות-ידמים בעיראק. שני המנות היריבים — הקור מוניסטים מצד אחד וכמעט כל יתר המפלגות מצד שני — מנהלים מזה שבועות רבים מלחמת-תמרון, לתפיסת נקודות-מפתח, לקראת ההתנגשות. עד כה טייע ראש הממשלה עבד אל-כרים קאסם בידי הקומוניסטים, הארגון הפוליטי החזק והמאורגן ביותר בעיראק, אשר הציעו בתחילה את תמיכתם ללא היסוס לראש המפקח העיראקי.

כראש מתנגדי הקומוניסטים עומדת המפלגה הדמוקרטית הלאומית של כמאל צ'אדראזי, הדוגלת בקו נייטרליסטי ובהתי קשרות רופפת עם רע"ם. הכוח השני-במעלה בחזית האנטי-קומוניסטית הוא מפלגת הבעת, הדוגלת באיחוד מלא עם רע"ם. גמאל עבד אל-נאצר עצמו הרגיע את קאסם, כי אין בדעתו לעודד שום תנועה לאיחוד עיראק ורע"ם.

ההתנגשות עלולה לכוא כאשר יגבירו הקומוניסטים את לחצם על קאסם להרחיק סופית את חסידי צ'אדראזי והבעת מעמדות-הכוח במדינה, דבר אשר ראש ממשלת עיראק שש לקראתו. ההתנגשות תהיה, אפוא, משולשת: קאסם-הקומוניסטים-הלאומנים, כשעדין לא ברור אם קאסם יצליח להפעיל את הצבא נגד שני הקצוות.

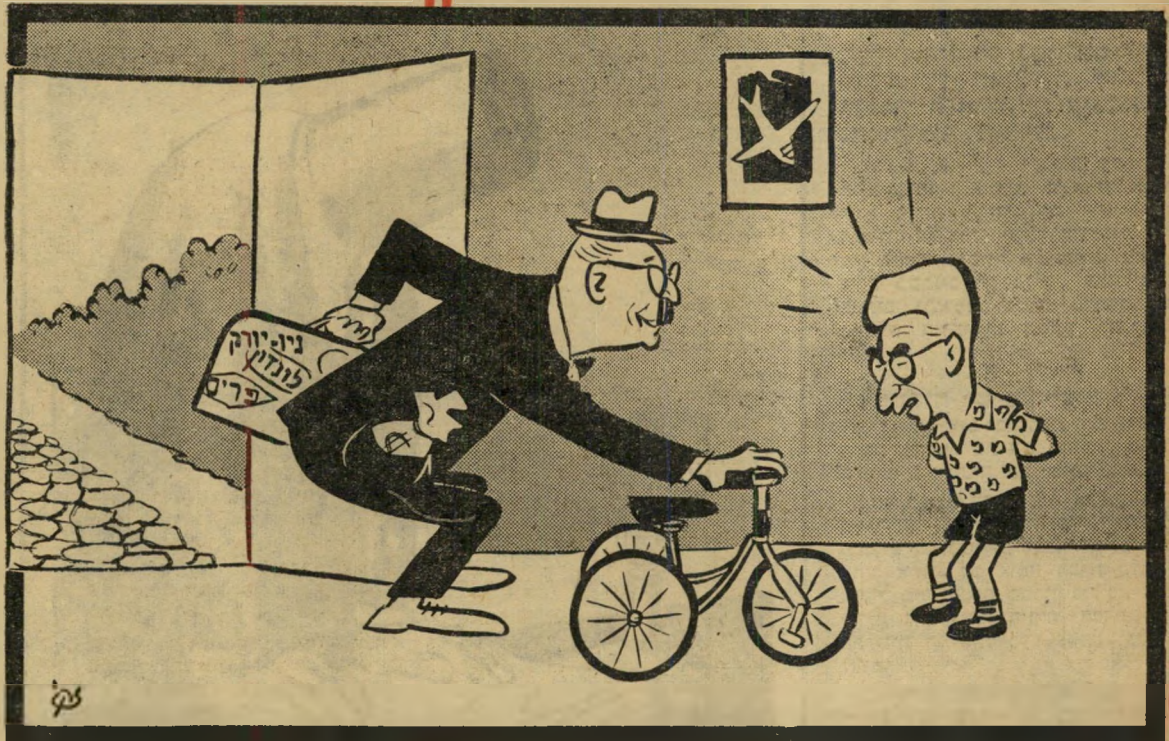
לא מן הנמנע כי קאסם עצמו יסולק מן הבמה הפוליטית, והשלטון יעבור לידי המפלגה הקומוניסטית, כצעד ראשון לקראת כינון רפוב' ליקה קומוניסטית עממית בעיראק.

על אף ההכחשות מושיגנטון, נעה מדיניות-החוק הא' מריקאית בהתמדה לקראת התפייסות עם גמאל עבד אל-נאצר. נוכח האפשרות של השתלטות הקומוניסטים בעיראק, נעשים עתה

נישוסים משני הצדדים, להתקרבות בין רע"ם וארצות-הברית. כצעד ראשון יבוא

זיודש מוגבר של העזרה הכלכלית האמריקאית לרע"ם.

התנגשויות-הגבול בין כוחות רע"ם וישראל עלולות לק' רות לעתים קרובות יותר, בעתיד הקרוב. הדבר ינבע בראש ורא'

אתה רוצה לנסוע? בבקשה

שונה משיקולים של מדיניות-פנים של הערבים, ואילו בזירה הבינלאומית עלולות התנגשויות אלה להתקל באדישות מצד מעצמות המערב, ובעיקר ארצות-הברית, לתלונותיה של ישראל.

הסיבה המסתמנת מאחורי נסיונה של מפא"י לקצץ בתקי ציב משרד הפיתוח, ואשר לא הובעה בפומבי בכל הויכוחים על נושא זה: מפא"י היתה רוצה להקפיא בשנת-הבחירות את פעילות המשרד המפ"מ, להזרים בו תקציבים גדולים מאד אחרי הבחירות, כשבראשו יעמוד שר חדש — משה דיין, כנראה.

התפתחות נוספת, המסתמנת באופק הרחוק: התקרבות בין מפא"י לבין הציונים הכלליים, במטרה כפולה: ביסוס כלכלה חופשית יותר, כפי שמצדד בה המשולש אשכול-ספיר-לבוך, ורכישת חלק של הימין למלחמת

תנופה בתנועת החירות. לקו זה עלולה להיות השפעה על ענייני המפלגות עוד לפני עריכת הבחירות.

חירות, מצידה, מתכוונת לגייס לא רק כוחות מקומיים, במלחמת הבחירות. בחודשים הקרובים יבקר, כנראה, שלוש משלחות רשמיות או רשמיות-למחצה מצרפת, לפי המנתה של חירות, במטרה גלויה לזכות מפלגה זו בחלק מן הזוהר הקשור בשמו של הדגול בעיני הציבור ה'ישראלי. יתכן אף שהעזרה לא תהיה מואלית בלבד, כי אם תלוש צורה

ממסית יותר.

שעוריות מטבע המאיימת לפרוץ בכל רגע: מקרהו של עונד'ין יזוע מתלאביב, אשר צבר הון במטבע זה, מטיפולו בענייני פיצויים

אישיים מגרמניה, והיושב מזה כמה חודשים עם משפחתו בחוף-לארץ. בסרבו להעביר לידי האוצר את המטבע הזר שבידו, הונאמד ביותר ממיליון דולאר.